

maa foretages, ogsaa under Hensyn til, at det her drejer sig om et Løntillæg, som Staten direkte tilskyder; naar Præsterne siden 1919 har været inde under de almindelige Regler paa dette Omraade, maa de ogsaa følge dem nu, paa samme Maade som Præsterne falder ind under den Bestemmelse, som er foreslaaet for alle Tjeste-mænd, at deres Pensionsfradrag sættes op fra 2½ pCt. til 3 pCt. Men naar dette var sket, mente jeg, at den Nedskæring, Præsterne fik, maatte afbødes for dem udenfor København og Frederiksberg, og det mente jeg ud fra den Forudsætning, hvorfra jeg i mange Aar er gaaet ud, naar jeg har overvejet disse Ting, at Præsterne udenfor København og Frederiksberg ved Lønningsansættelsen i 1919 blev urigtigt placeret, saaledes at der ikke skete dem fuld Retfærdighed. Det er ganske aabenbart, naar man sammenligner Lønningsloven for Præsterne udenfor København og Frederiksberg med Lønningsloven for de københavnske Præster, altsaa Loven af 30. Juni 1922 med den københavnske Lov af 1920, at Provinspræsterne er stillet meget ugunstigt i Forhold til de københavnske Præster. Dersom man vil sige, at Præsterne udenfor København og Frederiksberg kan lønnes noget lavere, kan jeg for mit Vedkommende ikke godkende det, thi naar det drejer sig om bestemte Grupper af Provinsens Præster, er det ikke let at give nogen fyldestgørende Grund for, at f. Eks. Præsterne i de største Købstæder med meget store Skattebyrder skal lønnes ringere, ofte endogsaa meget ringere end Præsterne i København. Der er ogsaa i mange Aar fra Præsterne Side arbejdet paa at udjævne dette Forhold noget. Under dette Arbejde har man kunnet henholde sig til, at det officielt ved Forelæggelsen af Forslaget om den københavnske Præstelønningslov her i dette høje Ting blev udtalt af den daværende Kirkeminister, at han nok kunde se, at Præsterne udenfor København havde faaet deres Lønning noget for knapt tilmaalt. Baade var deres Lønning blevet noget for lav, og der var kommet forholdsvis for faa Præster i første Lønningsklasse.

Naar jeg havde denne Anskuelse og dog skulde medvirke til, at Præsterne blev skaaret ned, som det under Forhandlingerne om Dyrtidstillægsportionerne og Konjunkturtillæget er blevet kaldt, maatte jeg mene, at denne Gruppe af Præster havde Krav paa at faa Forringelsen afbødet. Hvad denne Afbødning vilde koste, maatte saa lægges over paa

Fællesligningen. Men jeg havde oprindeligt tænkt mig, at det skulde ske derigennem, at den Kontorholdsgodtgørelse, som i nogle Aar ved en Anmærkning paa Finansloven er tillagt visse Købstadpræster, Præster i de 8 folkerigeste Købstæder, skulde udvides til at gælde alle Købstæder og alle Købstadpræster — saa vilde for Købstadpræsterne Vedkommende Afbødningen være indtraadt. For Landsbypræsterne Vedkommende mente jeg, at Boligfradraget burde begrænses; men Begrundelsen herfor skal jeg ikke trætte det høje Ting med i dette Øjeblik, da mit Forslag ikke vandt Tilslutningovre i Folketinget. Folketingets Flertal indførte andre Bestemmelser i Loven, som ogsaa i nogen Maade afbødte den Nedskæring, Præsterne skal lide. I nogen Maade, thi jeg havde oprindeligt tænkt mig, at det skulde gælde alle de udenfor København værende Præster, at de alle skulde have Tabet dækket, medens det Forslag, som er vedtaget af Folketinget, kun yder de Præster Hjælp, der sidder i de to laveste Lønklasser, 3die Klasses Præsterne, der udgør en meget stor Gruppe, og den lille 4de Klasses Gruppe. For disse to Grubbers Vedkommende har man afbødet Nedskæringen. Men man har gjort mere. Sagen er den, at man samtidig har ønsket at opfylde et Krav, som er stillet af mange Præster om, at de i 2den og 3die Klasse skal slaas sammen til en Fællesklasse. Dette Ønske om en Fællesklasse er bl. a. begrundet i Præsterne særlige Forflyttelsesforhold, det noget irrationelle i, at Præster forflyttes gennem Menighedsraadsindstilling, medens der samtidig er ganske det samme Klassesystem, som findes indenfor andre Tjenestemandsetater, hvis Tjenestemænd ikke forflyttes paa denne Maade. Denne Menighedsraadsindstilling og Klassesdeling er egentlig en *contradictio in adjecto*, en Selvmodsigelse, og burde derfor afskaffes. Nu er man i det af Folketinget vedtagne Forslag kommet saa vidt, at det er sket for største Delen af Præsterne Vedkommende, idet omkring 1 Tusind Præster, som rummes i 2den og 3die Lønningsklasse, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil komme til at sidde i en Fællesklasse. Medens den nuværende 2den Klasse begynder med en Løn af 4 440 Kr., stigende til 6 360 Kr., begynder Fællesklassen med 3 840 Kr., stigende til 6 240 Kr., men saa faar man i denne Fællesklasse sin Løn uanset sin Eksamensalder, medens man i den nuværende 2den Klasse først kan hæve sin 2den Klasses Løn, naar man har 8 Aars Eksamensalder. Paa